R2024 (page 198)

அப்சலோமின் கலகம்

ABSALOM'S REBELLION

2 பேதுரு 15:1-12

"உன் தேவனாகிய கர்த்தர் உனக்குக் கொடுக்கிற தேசத்திலே உன் நாட்கள் நீடித்திருப்பதற்கு, உன் தகப்பனையும் உன் தாயையும் கனம்பண்ணுவாயாக." - யாத்திராகமம் 20:12

அப்சலோமின் கலகம்பற்றின இந்தப் பதிவில், சிந்திக்கிற மனங்களுக்கு அநேக முக்கியமான பாடங்கள் காணப்படுகின்றன. (1) முதலாவதாக, அப்சலோமிடத்தில் பெற்றோரை மதிக்காத பாவம் இருப்பதைக் காண்கின்றோம். பொதுவாகவே முதிர்ந்த வயதுடையவர்களின் அனுபவங்களுக்கும், ஞானத்துக்கும் செவிகொடுத்தல் என்பது இளமைப்பருவத்திற்குப் பாதுகாப்பாய்க் காணப்படும்; அதுவும் விசேஷமாக பெற்றோருடைய அனுபவமும், ஞானமும் (மிகப்) பாதுகாப்பாய்க் காணப்படும்; தங்கள் குமாரர்கள் மற்றும் குமாரத்திகளுடைய நன்மைக்காகவும், இன்னுமாக அனுபவம் காரணமாக அல்லது நேரடியாகப் பார்த்த அனுபவத்தின் காரணமாக தாங்கள் கற்றுக்கொண்டவைகள் மூலம் ஜீவியத்தில் வரும் தீய காரியங்களிலிருந்து பிள்ளைகளைப் பாதுகாப்பதற்காகவும் வேண்டி, தங்கள் அனுபவங்களையும், ஞானத்தையும் பயன்படுத்துவதற்கு, பெற்றோரின் அன்பு எப்போதும் வாஞ்சிக்கிறதாகவே காணப்படும். அந்தோ பரிதாபம்! வாலிபர்கள் பெரும்பாலும் தேவனால் அருளப்பட்டுள்ள இந்தப் பாதுகாப்பினை அலட்சியம்பண்ணுகின்றனர்; கசப்பான அனுபவங்களின் மூலமாக தங்கள் புத்தியீனத்தைக்குறித்துக் கற்றுக்கொள்கின்றனர். வாலிபப்பருவத்தின் ஆசைகள் அவர்களுக்கு இயல்பாகவே எதிர்காலத்தை மினுமினுக்கிக் காட்டுகின்றது; தீயாய்த் துடிக்கும் துடிப்புடனும், கட்டுப்பாடுகளற்றும், துருதுருவெனவும், தன்னறிவுடனும் இப்பருவத்தின் ஆசைகள் புதுப்புதுத் திட்டங்களுக்குள் பாய்கின்றது; வெற்றி நிச்சயம் என நம்பும் அதன் கனவுகளுக்குள் பாய்கின்றது; ஆனால் போகப்போக ஜீவியத்தின் நிதரிசனமான உண்மைகள் முன், அதன் பிரகாசமான கனவுகள் மங்கிப்போய்விடுகின்றன.

இப்படியாகவே அப்சலோமின் விஷயத்திலும் காணப்பட்டது; இப்படியாகவே, "உன் தகப்பனையும், தாயையும் கனம்பண்ணுவாயாக" என்ற கர்த்தருடைய கட்டளையையும், "பிள்ளைகளே, உங்கள் பெற்றோருக்குக் கீழ்ப்படியுங்கள்" என்று அப்போஸ்தலன் மூலம் சொல்லப்பட்ட வார்த்தைகளையும் அலட்சியம்பண்ணும், ஒவ்வொரு வாலிபனின் விஷயத்திலும் காணப்படும். முதிர்ந்த பருவத்திற்கு இல்லாமல், குழந்தைப் பருவத்திற்கே பொருந்தக்கூடிய, "கீழ்ப்படிந்திருக்க வேண்டும்" எனும் கடமையைத் தாண்டி, பெற்றோரைக் கனப்படுத்துவதற்குரிய கடமை காணப்படுகின்றது. பெற்றோரைக் கனப்படுத்தும் காரியமானது, தொட்டில் முதல் கல்லறைவரை தொடர்கின்றது; பெற்றோரின் மரித்த சடலங்களுக்குக் காண்பிக்கப்படும் இறுதி கனங்களையும் தாண்டி, அவர்கள் நம் நினைவுகளின் காப்பகங்களில் கனத்திற்குரிய ஸ்தானத்தில் காணப்பட வேண்டும். முதிர்ந்தவர்களுக்கு, அதிலும் விசேஷமாக வயது முதிர்ந்தவர்களுக்கு முன்னுரிமையையும், மதிப்பையும் கொடுப்பதைவிட, வேறு எதுவும் வாலிபப்பருவத்திற்கு அழகு சேர்ப்பதில்லை. "நரைத்தவனுக்கு முன்பாக எழுந்து, முதிர்வயதுள்ளவன் முகத்தைக் கனம்பண்ணுவாயாக."(லேவியராகமம் 19:32)

(2) தன் தகப்பனுடைய தேவனை அவமதிக்கும் பாவத்தினையும் நாம் அப்சலோமில் காண்கின்றோம்; இது இவரது தகப்பன்மீது அன்பும், நம்பிக்கையும் இல்லாத காரணத்தினுடைய இயல்பான விளைவுகளேயாகும். அரசாட்சி கர்த்தருடையது என்றும், தமக்குச் சித்தமானவனை அவர் சிங்காசனத்தில் அமர்த்துகின்றார் என்றுமுள்ள உண்மைகளை அப்சலோம் முற்றிலும் பொருட்படுத்தவில்லை; இதினிமித்தம் இவரது தந்தையாம் தாவீதிற்கு எதிராக மாத்திரமல்லாமல், தாவீதை இராஜாவாக அபிஷேகித்தவரும், தாவீதின் சிங்காசனத்தை ஸ்திரப்படுத்துவதாகவும், இவரது வாரிசு சிங்காசனத்தில் தொடர்வார்கள் என்பதாகவும், இவரது சத்துருக்கள் யாவரையும் கீழ்ப்படுத்துவதாகவும் வாக்களித்தவருமான தேவனுக்கு எதிராகவும், அப்சலோமின் வாலிபப்பருவத்திற்குரிய ஆசைகள் திட்டங்களைத் தீட்டியது. அப்சலோம் தன்னுடைய கலகத்தில், தன் தகப்பனாகிய தாவீதிற்கு மாத்திரமல்லாமல், சர்வ வல்லமையுள்ள யேகோவாவிற்கும் எதிராக சூழ்ச்சிசெய்து வெற்றியடைய விருதாவாக எண்ணங் கொண்டார். இது எத்துணை வீண்பெருமை! எத்துணை மதியீனம்! எத்துணை கண்மூடித்தனமான புத்தியீனம்! எனினும் எத்தனைபேர் இந்த மதியீனத்தைத் திரும்பத்திரும்பச் செய்திருக்கின்றனர்! மனுப்புத்திரரில் சிலர் சர்வவல்லவருக்கு எதிராக, தங்கள் மாம்ச கரத்தை உயர்த்தினபோது, அந்தக் கரம் எத்தனை அற்பமான தூசிபோன்று இருந்தது என்பதைக் கண்டிருக்கின்றனர்.

(3) அரசியல் சூழ்ச்சி, எப்படி ஜனங்களுடைய இருதயங்களைக் கொள்ளை கொண்டது என்பதையும், "கட்டுப்பாடு பலத்து, ஜனங்கள் அப்சலோமினிடத்தில் திரளாய் வந்து கூடினார்கள்" எனும் அளவுக்கு அப்சலோமைத் தற்காலிகமாக எப்படிச் செழித்தோங்கப் பண்ணிற்று என்பதையும் நாம் காண்கின்றோம் (2 சாமுயேல் 15:12). ஆனால் சதித்திட்டத்தில் இந்த வாலிபன் அடியெடுத்து வைத்த ஒவ்வொரு வெற்றியின் படியும், இவர் இறுதியில் எந்த உயரத்திலிருந்து கீழே விழவேண்டுமோ, அந்த உயரத்திற்கு இவரை நெருங்கிப்போக மாத்திரம் செய்தது. இப்படியாகவே ஒவ்வொரு தீமையான காரியங்களிலும் அடையப்படும் தற்காலிகமான வெற்றிகளின் விஷயத்திலும் காணப்படும்; எந்த அளவுக்கு உச்சம் அடையப்படுகின்றதோ, அது இறுதி நாசத்தின் வீரியத்தை அதிகப்படுத்துகின்றதாக இருக்கும். இந்தக் கண்ணோட்டத்தில் பார்க்கப்படும்போது, வழிதவறி நடக்கிறவனுக்கு, உண்மையான நண்பனாய் இருப்பவன் (அவனை நேசிப்பதால், அவனுடைய நலனுக்காக அவனை) உறுதியாயும், ஞானமாயும், திட்டமிட்டு எதிர்ப்புத் தெரிவிக்கின்றவனாகவும் காணப்பட வேண்டும்; முகஸ்துதியோ அல்லது அரசியல் தந்திரங்களோ உண்மையான நண்பன் விஷயத்தில் வேலைசெய்யாது. இம்மாதிரியான நட்புகளானது, இருதயத்தை அறிகிறவனாலே தவிர, மற்றபடி அபூர்வமாகவே உணர்ந்துகொள்ளப்படுகின்றது; ஒருவேளை (நட்பு) உணரப்படுமானால், இது சில சமயங்களில் பாவியை அவன் வழியிலுள்ள பிழைகளினின்று திருப்பி, ஆத்துமாவை மரணத்திலிருந்து இரட்சிக்கின்றது. இம்மாதிரியான ஊழியங்களை ஆற்றவேண்டுமானால், அதுவும் விசேஷமாக நித்திய ஜீவனுக்கான பரீட்சையிலும், நமது பரம அழைப்பிற்குரிய பந்தயப்பொருளுக்கான ஓட்டப்பந்தயத்திலும், இப்பொழுது கிறிஸ்துவின் சரீரத்தினுடைய வருங்கால உடன் அங்கத்தினர்களென ஓடிக்கொண்டிருப்பவர்கள் வழிவிலகிப்போய், தேவனுடைய கிருபையில் தவறிப்போகாதபடிக்கு, இவர்கள் விஷயத்தில் ஒருவன் ஏதேனும் பிரயாசங்கள் ஏறெடுக்க வேண்டுமானால், அவனுக்கு மகா தெளிந்தபுத்தியும், பொறுமையும், விசுவாசமும், நம்பிக்கையும், அன்பும் எவ்வளவு அவசியமாகக் காணப்படும்!

(4) நாம் தீமையின் படிப்படியான முன்னேற்றத்தினைக் கவனிக்கின்றோம் - அதாவது தகப்பனுக்கு நன்றியில்லாமலும், தகப்பனைக் கனப்படுத்தாமலும் இருக்கும் பாவம் எப்படி,

(பதவி ஆசை) பேராசைகொள்வதற்கும், தேவனை எதிர்க்கும் நிலைக்கும் முன்னேறினது என்று கவனிக்கின்றோம்; இன்னுமாக இது எவ்வாறு மனசாட்சியற்ற அரசியல் சதியாலோசனைபண்ணவும், போலியாய்ப் புகழ்ச்சிபண்ணவும், பொய்ப்பேசவும் வழிநடத்தினது என்றும், இறுதியில் இராஜாவுக்கும், தேவனுக்கும் துரோகம் புரியும் துணிகரமான, பொல்லாத திட்டத்தைத் தீட்ட வழிநடத்தினது என்றும் கவனிக்கின்றோம். இவைகள் எல்லாவற்றிலும் அப்சலோம், விழுகைக்கு முன்னதான அந்த அகந்தையின் ஆவியினை அபிவிருத்திப்பண்ணிக்கொண்டிருந்தார்.

அப்சலோமின் வாழ்க்கையினையும், அதில் வாலிபர்களுக்குக் காணப்படும் படிப்பினைகளையும் நாம் கவனிக்கையில், பெற்றோர்கள் செவிசாய்ப்பதற்கு நலமான, ஒரு ஞானமான குறிப்புக்கூடக் காணப்படுகின்றது. தாவீது தன் பிள்ளைகள் விஷயத்தில் காண்பித்த முன்மாதிரி, பிழையற்ற ஒன்றல்ல; இவரது வாலிபப்பருவத்தின்போதும், பிந்தைய காலங்களிலும் இவர் செய்த பாவங்கள் மிகவும் விரும்பத்தகாத பலன் ஒன்றைக் கொண்டுவந்தது. தாவீது தனக்கு அதிகமான மனைவிகளைக் கொண்டதில் மாத்திரம் தேவனுடைய பிரமாணத்தை மீறினவராகக் காணப்படாமல் (உபாகமம் 17:14-17), இவர் சில புறஜாதி ஸ்திரீகளை மனைவியாக்கிக்கொண்டதிலும் கூடுதலாய் மீறுதலுக்குட்பட்டார்; அப்சலோமின் தாயார், சீரியாவின் கேசூர் தேசத்து இராஜாவாகிய தல்மாய் எனும் புறஜாதி இராஜாவின் மகளாவார்; அநேக மனைவிகளைக்கொண்ட தாவீதிற்குப் பிறந்த பிள்ளைகள், தங்கள் தகப்பனுக்குத் தூரமாக, தங்கள் பல தாய்மார்களுடன் வாழ்ந்தபடியால், தகப்பனுடைய வளர்ப்பும்/செல்வாக்கும், பராமரிப்பும் இல்லாத நிலையில் வளர்ந்தார்கள்; இதன் காரணமாக அப்சலோம் ஒரு புறஜாதி தாயினுடைய செல்வாக்கில் வளர்க்கப்பட்டவராகவும், உண்மையான தேவனுக்குக் காண்பிக்க வேண்டிய பயபக்தி அல்லது மரியாதையினைக் காண்பிக்க கற்றுக்கொடுக்கப்படாதவராகவுமே வளர்க்கப்பட்டார் என்று பார்க்கின்றோம்.

அப்சலோம் தன் சகோதரனாகிய அம்னோனை எந்தப் பாவத்திற்காகக் கொன்றுபோட்டாரோ, அந்தப் பாவம் தண்டிக்கப்பட வேண்டிய பாவமேயாகும்; எனினும் தாவீது உரியாவின் மனைவியோடு பாவம் செய்திருந்தபடியால், அவரால் எப்படித் தண்டனை வழங்க முடியும்? சந்தேகத்திற்கிடமின்றி, அம்னோனின் இந்தக் குற்றம் தாவீதிற்குத் துக்கத்தையும், கண்ணீர்களையும், கடந்த காலத்தின் கசப்பான நினைவுகளையும் கொண்டுவந்திருக்க வேண்டும்; இவைகளெல்லாம் தனக்கான தண்டனையின் ஒரு பாகமெனத் தாவீது அடையாளம் கண்டுகொண்டார்; எனினும் (கடந்த காலத்தில் நடந்த) தன்னுடைய சொந்த மதியீனத்தை இவர் நினைவுகூர்ந்தபோது, இவரால் குற்றவாளியினைத் தண்டிக்க முடியவில்லை. **[R2025 : page 198]**

அம்னோனைக் கொன்றுபோட்டதில், அப்சலோமின் கோபத்தோடுகூடச் சுயநலமான இலட்சியங்கள் அல்லது தனிப்பட்ட பகைகள் இதுபோன்ற என்ன நோக்கங்கள் கலந்து காணப்பட்டாலும், அப்சலோம் தன் சகோதரிக்கு எதிராகச் செய்யப்பட்ட குற்றத்திற்கு, அதற்குப் பிரமாணத்தில் பரிந்துரைக்கப்பட்டிருந்த மரணதண்டனையைக் கொடுத்து, நீதியான பழிவாங்குதலையே செய்தவராகக் காணப்பட்டார். தன் பிள்ளைகள் அனைவரையும் அன்புகூர்ந்தவராகக் காணப்பட்ட தாவீதிற்கு இது கடுமையான அடியாகக் காணப்பட்டது; தாவீதின் கோபத்திற்கு அஞ்சினவராக அப்சலோம் தன் தாத்தாவிடம் ஒடி தஞ்சம் புகுந்தார்; அங்கு இவர் மூன்று வருடங்களாக, தகப்பனால் அழைத்தனுப்-பப்படாமலும், அந்தப் புறஜாதி தேசத்தினுடைய செல்வாக்கின்கீழும் காணப்பட்டார்; அங்கு இவர் சாதகமற்ற சூழ்நிலைகளின்கீழ்க் கட்டுப்பாடற்றவராகவே காணப்பட்டார்; மேலும்

தனக்குச் சூழ்நிலைகள் அனுகூலமாய் மாறியுள்ளது என்று சொல்வதற்குரிய எந்த அறிகுறிகள் இல்லாமலும், தனது சகோதரிக்காக தான் பழிவாங்கினபோது, நியாயப் பிரமாணம் விதித்திருந்த தண்டனைத் தீர்ப்பையே தான் நிறைவேற்றியிருக்கின்றபடியால், தனக்கு அநியாயம் நிகழ்ந்துள்ளதாக வருத்தப்பட்டுக்கொண்டும் அப்சலோம் அங்குக் காணப்பட்டார் (உபாகமம் 27:22; லேவியராகமம் 20:17); இன்னுமாக இவர் தன் துர்ப்பாக்கியங்களைக்குறித்து ஆழ்ந்து யோசித்தவராகவும், தன் தகப்பனுடைய தப்பிதங்கள் மற்றும் பெலவீனங்கள் அனைத்தையும் மிகைப்படுத்திப் பார்த்தவராகவும் காணப்பட்டபடியால், கலகத்தின் ஆவி இவருக்குள் பலப்பட்டதில் ஆச்சரியப்படுவதற்கு ஒன்றுமில்லை; அதுவும் தன் மீதான தகப்பனுடைய அக்கறை எதையும் தகப்பன் வெளிப்படுத்தாமல் இருக்கையில், **[R2025 : page 199]** தன் தகப்பனுடைய இருதயத்தின் பாசங்களை இவரால் எப்படி அறிந்துகொள்ள முடியும்? மூன்று வருடங்களுக்குப் பின்னர், இவர் நாட்டிற்குத் திரும்ப அனுமதிக்கப்பட்டபோதும், தனது தகப்பனுடைய முகத்தைப் பார்க்கவோ அல்லது இரண்டு வருடங்களுக்கும் அதிகமாகத் தன் தகப்பன் தன்னைத் தொடர்ந்து அன்புகூர்ந்துகொண்டிருந்தார் என்பதை அறிந்துகொள்ளவோ இவர் அனுமதிக்கப்படவில்லை.

தன் தகப்பன் தன்னை அன்புகூருகிறதில்லை என்றும், தன் நலனுக்கடுத்தவைகள் மீது அக்கறைக்கொண்டிருக்கவில்லை என்றுமுள்ள அப்சலோமின் எண்ணங்களை, இந்த ஐந்து வருடங்களின் அனுபவங்களானது அப்சலோமின் மனதில் உறுதிப்படுத்தினது என்பதில் ஆச்சரியப்படுவதற்கு ஒன்றுமில்லை; இந்த எண்ணங்கள் இவர் இருதயத்தில் ஓடிக்கொண்டிருக்க, தாவீதின் இராஜ அதிகாரத்தை எதிர்க்க ஆயத்தமானார்; மேலும் தனது வாலிபப்பருவத்திற்கே உரிய வேகத்தில், தனது இளமைக்குரிய அகங்காரத்தில், தன்னில் இப்பொழுது மேலோங்கிக் காணப்படும் பேராசையில், இவர் கண்மூடித்தனமாக திவ்விய அதிகாரத்தைப் புறக்கணித்தார்.

தன் குமாரன் விஷயத்திலுள்ள தாவீதின் இந்த நடக்கையானது, தாவீதின் சார்பிலுள்ள மிகப்பெரிய தவறாய்க் காணப்படுகின்றது; இதை அவர் உணர்ந்து கொண்டபோது, இதைச் சரிசெய்ய முடியாதளவுக்குக் காலம் சென்றுவிட்டது. இக்காரியமானது இவரது துக்கத்தை மிகவும் அதிகமாக்கியது என்பது இவர் கசந்து அழுது புலம்பின பின்வரும் வார்த்தைகளில் வெளிப்படுகின்றது: "என் மகனாகிய அப்சலோமே, என் மகனே, என் மகனாகிய அப்சலோமே, நான் உனக்குப் பதிலாகச் செத்தேனானால் நலமாயிருக்கும்; அப்சலோமே, என் மகனே, என் மகனே, என்று சொல்லி அழுதான்" (2 சாமுயேல் 18:33). ஐந்து வருடக்காலங்களாகத் தனது உருக்கமான உணர்வுகளை/ பாசத்தைத் தனது சுபாவத்தினுடைய கடினமான பாகங்கள் மறைக்கத்தக்கதாக, தாவீது அனுமதித்துவிட்டார்; இது மாத்திரமல்லாமல், இந்தக் காலப்பகுதிகளெல்லாம் தன் குமாரன்மீது தேவபக்திக்கு ஏதுவான செல்வாக்கை செலுத்துவதற்குரிய தனது வாய்ப்புகளைப் புறக்கணித்தவராகவும் தாவீது காணப்பட்டார்; அதுவும் அச்செல்வாக்கு தன் குமாரனுக்கு மிகவும் தேவைப்பட்ட காலங்களில், அதைச் செலுத்தும் வாய்ப்பைத் தாவீது புறக்கணித்து, அப்சலோம் புறஜாதி தேசத்தின் செல்வாக்குகளினால் சூழப்படும்படிக்கு விட்டுவிட்டார். தாவீதின் இந்த உள்கோபத்தின் நிமித்தம், தனக்கு அருமையாயிருந்த குமாரனை இவர் இழக்க நேர்ந்தார்; மேலும் இவரது குமாரனுடைய மேலான நன்மைகளின் அடிப்படையில் பார்க்கும்போது, தாவீது இப்படி நடந்துகொண்டது நிச்சயமாகவே பரிதாபத்திற்குரிய விஷயமாகும். எனினும் தாவீதின் இதே தவறானது, எத்தனைதரம் தகப்பன்மார்களினால் திரும்பத்திரும்பச் செய்யப்படுகின்றது! அநேகர் வாலிபப் பருவத்திற்கே உரிய சோதனைகளையும், பரீட்சைகளையும், அனுபவமின்மைகளையும்

மறந்துபோனவர்களாகக் காணப்பட்டு, தங்கள் வாலிபப்பிள்ளைகளுடைய மேலான நலனுக்காக அன்போடும், பரிவோடும்/அன்பாதரவோடும், பொறுமையோடும், அக்கறையோடும் காணப்படத் தவறிவிடுகின்றனர். அன்பு, பெருந்தன்மை மற்றும் சுயநலமற்ற அக்கறை ஆகியவற்றால் பெற்றோர்கள் தங்கள் பிள்ளைகள்மீது வைக்கும் அன்பானது, பிள்ளை ஆண்மகனாக வளர்ந்த பிறகு, நீண்ட காலத்திற்குப் பின்னும் அவனைத் தொடரும். பெற்றோர் அதிகாரம் செலுத்தும் வயது தாண்டி, நீண்ட காலத்திற்குப் பின்னும், பெற்றோரின் ஆலோசனை மிகவும் சக்திவாய்ந்ததாக இருக்கும்.

இளம் பறவைகள் (இளைஞர்கள்) வீடாகிய கூட்டை விட்டுப்போய்த், தங்கள் சொந்தச் சிறகுகளைப் பயன்படுத்தவும், தங்கள் வாய்ப்புகளைப் பயன்படுத்தவும் முயற்சிக்கையில் காணப்படும் ஆபத்துக்களைவிட, ஜீவியத்தில் வேறெந்த ஒரு காலகட்டங்களிலும் ஆபத்துக்கள் அதிகமாய் இருப்பதில்லை. மேலும் இவர்கள் தகப்பனுடைய மற்றும் தாயுடைய ஆசீர்வாதத்துடன் கடந்து செல்வார்களானால் ஒருவேளை அன்பற்ற, கொடுமையான உலகத்திடமிருந்துவரும் ஒவ்வொரு இன்னல்களிலும், ஏமாற்றங்களிலும் குடும்பத்தின் அனுதாபங்களும், ஜெபங்களும், அன்புடன்கூடிய ஊக்குவித்தல்களும் இருக்குமானால் ஒருவேளை திடீர் ஆபத்துகளில், தகப்பனுடைய வீடு புகலிடமாக உணரப்படுமானால் ஒருவேளை வெளி உலக அனுபவங்களின் கடுமையான அடிகளை ஈடுசெய்யும் அன்புடன்கூடிய அமைதியினை, இல்லத்தில் உணர்வார்களானால்… நன்மைக்கேதுவான எத்தகையதொரு செல்வாக்கு/ஆற்றல் இங்குக் காணப்படும். தனது பிள்ளைகளை ஆசீர்வதிப்பதற்குரிய தன் ஸ்தானத்திற்கடுத்த சிலாக்கியங்களைக் கைவிடும் அளவுக்குக் கௌரவம் பார்க்கும் ஒரு மனுஷன் அல்லது உணர்ச்சிகளைக் கொஞ்சமும் வெளிப்படுத்தாமல் இருக்கும் ஒரு மனுஷன், நிச்சயமாகவே ஞானமுள்ள தகப்பனல்ல.

ஒருவேளை அன்பும், அன்பாதரவும், அன்புடன்கூடிய ஆலோசனையும், பரிவும் பாராட்டப் பட்டிருந்தால், தன் குமாரன் இரட்சிக்கப்பட்டிருப்பானே என்று தாவீது, தன் குமாரன் விஷயத்தில் கசந்து அழுத நிலைமை தங்களுக்கும் வராதபடிக்கு, பெற்றோர்கள் இந்தப் பாடத்திற்கு நன்கு செவிகொடுப்பார்களாக; அன்பு (உள்ளுக்குள்) காணப்படுவது மாத்திரமல்லாமல், அன்பு வெளியரங்கமாய் வெளிப்படுத்தவும்பட வேண்டும் என்பதை ஜீவியத்தின் அனைத்துக் கட்டங்களிலும் நாம் பார்த்துக்கொள்வோமாக.

7-ஆம் வசனத்தில் இடம்பெறும் நாற்பது எனும் வார்த்தை நான்கு என்பதாகக் காணப்பட வேண்டும். இது பார்த்து எழுதியவரின் பிழை என்று நம்பப்படுகின்றது.